

Nr 35.

Av herrar **Bengtson** och **Heüman**, med förslag till förordning om ändring i familjebidragsförordningen den 29 mars 1946 (nr 99).

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 49.)

Stockholm den 19 januari 1954.

Torsten Bengtson.

Gustaf Heüman.

Nr 36.

Av herr **Ollén**, angående utredning om lagskydd åt frikyrkopastors tystnadsplikt.

En statskyrkoprästs tystnadsplikt, när det gäller bikt, är skyddad enligt lag, och ingen domstol kan ålägga honom att yppa en bikthemlighet. De lagrum, som är gällande för tystnadsplikt, har däremot i intet fall tillämplighet på frikyrkopastorer, med undantag av äktenskapsmedling, där tystnadsplikten är lagfäst även för frikyrkopastorer med vigselrätt.

I varje annat fall, där frikyrkopastor blir inkallad som vittne inför domstol, finns inget lagrum, som kan förhindra domstolen att ålägga pastorn att yppa sådant, som han blivit delgiven under tysthetslöfte.

Det råder intet tvivel om att en lagändring här verkligen är på sin plats. Inte ens i de långa diskussionerna kring religionsfrihetslagen kom denna fråga på tal. Även om man kan tillmäta en domares omdöme avgörande betydelse vid bedömningen av en tystnadsförsäkrans värde, måste det ändå fastslås, att här föreligger en lucka i lagen. Vad som i lagen gäller för ämbets- och tjänsteman, advokat, läkare, barnmorska och för själasörjare inom svenska kyrkan bör rimligtvis också gälla för en frikyrkopastor. Detta måste anses ligga helt i linje med den nya religionslagens anda.

Med stöd av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning om lagskydd åt frikyrkopastors tystnadsplikt.

Stockholm den 18 januari 1954.

David Ollén.
